

[Økonomiministeren.]

indgreb være, at sådanne indgreb under selv de farligste konflikter gøres overflødige ved, at parterne selv opbygger et voldgiftssystem. Hertil vil jeg gerne føje den bemærkning, at det for så vidt er interessant, at der i de forhandlingsregler, der aftales med henblik på 1958-situationen, faktisk indeholdes — hvad skal jeg kalde det — en kim til en frivillig voldgiftsordning.

Det er disse synspunkter, jeg tror til syvende og sidst i størst muligt omfang vil kunne bidrage til den fredelige tilstand på arbejdsmarkedet, som vi inden for vort parti i så høj grad er tilhængere af.

Og så skal jeg med henblik på den diskussion, der i en menneskealder har stået om problemet voldgift, og hvorunder de to partier, som nu er blevet tilhængere af voldgift, på det voldsomste har bekæmpet selve tanken, sige, at jeg er overbevist om, at de forhandlinger, der i denne henseende har fundet sted i folketinget på foranledning af det parti, jeg tilhører, har været med til at understrege, at samfundet ikke kan tolerere samfundsødelæggende konflikter. Det har medført, at en sådan anskuelse er trængt igennem, og dette har igen i høj grad været medvirkende til, at det i de akutte situationer, vi har stået over for gennem de sidste 25 år, i høj grad har været muligt for folketinget at bidrage til arbejdsfreden, og endvidere tror jeg, det har bidraget til den udvikling, der er sket også inden for partierne med erkendelse af det større interessefællesskab, som vi nu ved begge parter anerkender.

Men min konklusion her — det vil jeg gerne understrege over for de 2 oppositionspartier — er denne, at man på ethvert givet tidspunkt må foretage de handlinger, som under skiftende forhold beforder mulighederne for arbejdsfred bedst.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: En af mine venner nævnte for mig et lille ord, som randt os i hu, da det ærede medlem hr. Baunsgaard talte. Det var et ord af Voltaire, som skal have sagt: det er ikke nok at have uret, man må også være høflig! Men det lader jeg nu ligge.

Det ærede medlem hr. Baunsgaards udtalelser interesserer mig mindre; det, der interesserer mig, er selvfølgelig meningsudvekslingen med den højtærede minister. Jeg kan næsten skrive under på hele den tankegang, som den højtærede minister gav udtryk for. (Økonomiministeren [Bertel Dahlgaard]: Så træk forslaget tilbage!) der kommer mere: undtagen da vi passerede ordet „hvis“. Ja men den højtærede økonomiminister må da forstå, at med den tankegang, som den højtærede minister endte med: at så måtte minsandten parterne skabe en voldgift, er sagen klar. Hvis dette skete, er alle disse drøftelser ganske omsonst, så er det hele jo klaret; det er jo det, vi beder dem om; der er ingen, der ønsker, vi skal lave denne voldgift. Det er minsandten en let måde at komme omkring ved denne sag på ved at sige: hvis parterne laver en voldgift, kan man acceptere det. Nej, hvis de ikke laver en voldgift, så står vi midt i en konflikt, i en situation, som den højtærede minister vil erindre vi stod i; en konflikt uden at have forberedt en voldgiftsret, der, sammensat i ro og mag, kunne skærme samfundet. Hvad der vil ske, når konflikten bliver en kendsgerning uden om organisationerne, det spørgsmål manglede jeg svar på i den højtærede ministers udredning.

Alfred Jensen: Den højtærede arbejdsminister citerede noget af Alfred Petersens beretning på Dansk Arbejdsmands Forbunds kongres, og det er såre velbekendt. Men det, det drejer sig om, er, hvad han senere har sagt på kongressen i diskussionen. Det, der blev citeret — jeg har ikke materialet ved hånden — var det, der blev sagt i selve beretningen. Men det spørgsmål var i øvrigt fremme, da vi i sin tid stillede en forespørgsel til arbejdsministeren om de ulovlige strejker; da kunne jeg henvise til, hvad der stod i en leder i Arbejdsmandenes Fagblad netop om det spørgsmål. Der gælder det, at ikke alle ulovlige strejker er uberettigede, men at man må gøre sig klart, at der kan komme følger deraf, og derfor er det ikke videre klogt at strejke. Men at man i fagbevægelsen, ikke mindst i Dansk Arbejdsmands og Specialarbejder Forbund, er særdeles utilfreds og usikker ved situationen, fremgår også af andre udtalelser, som jeg